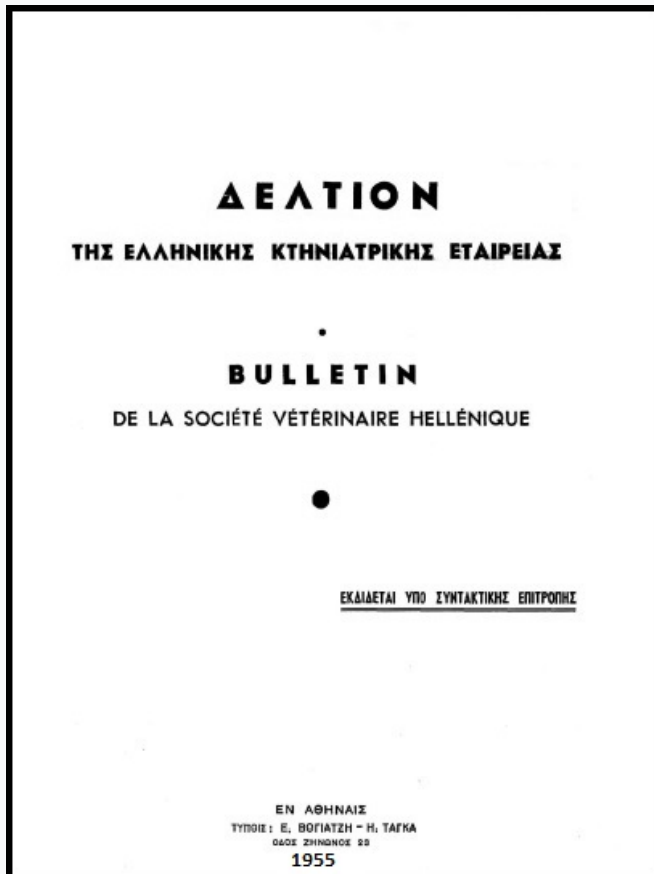

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 6, No 4 (1955)

News

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17651](https://doi.org/10.12681/jhvms.17651)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1955). News. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 6(4), 910–925.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17651>

donne, presque instantanément, une coloration violette, plus ou moins foncée, suivant la quantité de corps cétoniques présents dans le liquide.

Par l'examen comparatif et répété du sang et surtout du lait, d'une part et des urines, d'autre part, on peut se rendre compte de la gravité de l'Acétose, suivre son évolution et apprécier l'efficacité de la thérapeutique appliquée.

Ainsi, grâce à sa simplicité, son exécution facile et rapide et sa grande spécificité, la réaction de Lestradet mérite d'entrer dans la pratique vétérinaire, où elle rendra certainement de grands services.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

Α'. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Λ Υ Σ Σ Α

Τὸ σύνολον τῶν κρουσμάτων λύσης κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τοῦ ἔτους 1955 ἐν τῷ Νομῷ Ἀττικῆς ἀνῆλθεν εἰς 24 (κῦνες 21, γαλαί 3). Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀντίστοιχον τρίμηνον τοῦ ἔτους 1954, παρατηρεῖται μεγάλη μείωσις (τὰ κρούσματα τοῦ ἀντιστοίχου τριμήνου εἶναι 75).

Κατὰ τὸ τρίμηνον τοῦτο (1955) ἐνεβολιάσθησαν προφυλακτικῶς κατὰ τῆς νόσου 2505 κῦνες. Ὁ ἐμβολιασμός διενεργεῖται διὰ 4 Κέντρων λειτουργούντων καθ' ἑκάστην, δι' ἐμβολίου παρασκευαζομένου ὑπὸ τοῦ Κ.Μ.Ι. καὶ παρεχομένου δωρεάν, ὑπὸ τοῦ Νομοκτηνιάτρου. Ἐπίσης προληπτικὸν ἀντιλυσικὸν ἐμβολιασμὸν διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἐμβολίου, διενεργοῦν καὶ οἱ ἰδιῶται κτηνίατροι.

ΑΦΘΩΔΗΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

Ἡ νόσος διεπιστώθη τὴν 6ην Νοεμβρίου π. ἔ. εἰς ἓν βουστάσιον τοῦ Δήμου Μοσχάτου. Ἐκ τῶν 38 βοοειδῶν τοῦ σταύλου προσεβλήθησαν ἐν ὄλῳ 12. Ὁ τύπος τοῦ ἰοῦ ἦτο Α.

Μέχρι τῆς 11 Δεκεμβρίου π. ἔ. ἅπαντα τὰ νοσήσαντα ζῶα τοῦ βουστασίου λάθησαν, χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ ἐπέκτασις τῆς νόσου. Γενικῶς ἡ νόσος ἦτο ἠπίας μορφῆς.

Παρὰ τὰς γενομένας ἐρεῦνας δὲν διεπιστώθη ὁ τρόπος τῆς εἰσόδου τῆς ἐν Μοσχάτῳ.

Εἰς τὴν ἀποκλεισθεῖσαν περιοχὴν Μοσχάτου ἐνεβολιάσθησαν ὑποχρεωτικῶς (δωρεάν) 586 βοοειδῆ, εἰς τὴν ὑπόλοιπον δὲ ἀγελαδοτροφικὴν περιοχὴν τοῦ Νομοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐμβολιασθέντων βοοειδῶν ἔφθασε τὰ 1421. Συνεπῶς τὸ σύνολον τῶν κατὰ τῆς νόσου ἐμβολιασθέντων βοοειδῶν

ἀνῆλθεν εἰς 2007. Ἡ νόσος ἤδη ἐξέλιπε, τὰ δὲ ὑγειονομικὰ μέτρα ἤρθησαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1956.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΩΓΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Υ. Γ.

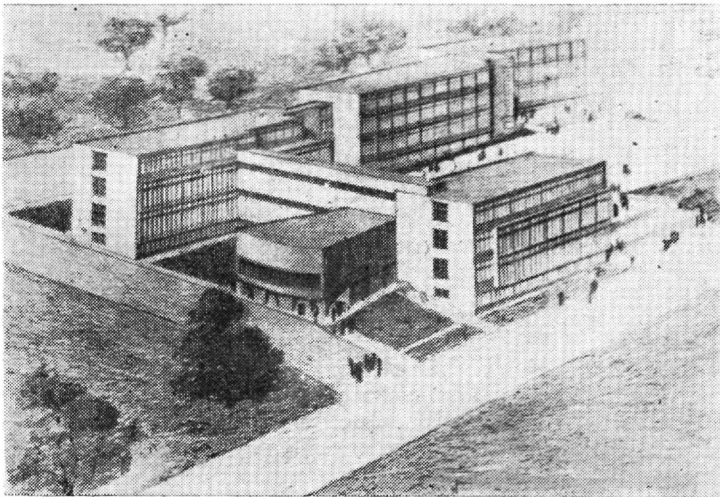
Κατόπιν ἐνεργειῶν πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ Νόμος, ρυθμίζων, ἀφ' ἑνὸς μὲν, τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθεισῶν κρατήσεων εἰς τοὺς ἀποχωρήσαντας τοῦ Ταμείου Κτηνιάτρους, ἀφ' ἑτέρου δέ, τὴν χορήγησιν κλιμακωτῆς συντάξεως, εἰς τοὺς παραμένοντας, κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀναλόγως τῶν ἐτῶν συμμετοχῆς.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ὁ συνάδελφος Δημ. Μπρόβας, ἐπιστρέψας ἐκ τῆς ἑξαμήνου μετεκπαιδευσεώς εἰς τὸν Ἀφθώδη Πυρετὸν εἰς Εἰδικὰ Ἐργαστήρια τῆς Ἰταλίας, Ἑλβετίας καὶ Ὀλλανδίας, ἀπεσπίασθη παρὰ τῷ Μικροβιολογικῷ Ἰνστιτούτῳ Ἀφθώδους Πυρετοῦ.

Β'. ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ κριτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Πανελληνίου Ἀρχιτεκτονικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἐκπόνησιν προσχεδίων τῶν κτιρίων ἐργαστηρίων τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἐβράβευσεν διὰ τοῦ πρώτου βραβείου τὴν μελέτην τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Ν. Κακούρη, ἧς φωτογραφία τοῦ προπλάσματος δημοσιεύεται κατωτέρω.

Μακέτα κτιρίων Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Θεσ(ν)ίκης.

Διὰ τῆς μελέτης ταύτης προβλέπονται δύο κτιριακὰ συγκροτήματα περιλαμβάνοντα τὰ ἑξῆς ἐργαστήρια :

Α'. 1ον συγκρότημα.

1. Ἐργαστήριον Ἀνατομικῆς.
2. » Ἱστολογίας.
3. » Φυσιολογίας.
4. » Φαρμακολογίας.

Β'. 2ον συγκρότημα.

1. Ἐργαστήριον Μικροβιολογίας.
2. » Ἐλέγχου Τροφίμων.
3. » Παρασιτολογίας.
4. » Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς.

Ἐπίσης προβλέπονται δύο ἀμφιθέατρα διδασκαλίας χωρητικότητος 100 καὶ 200 φοιτητῶν, βιβλιοθήκη Σχολῆς καὶ Αἴθουσα Συλλόγου Καθηγητῶν

Γ'. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

1ον. Μεταθέσεις.

- α) Ἐφεδροὶ Ἀνθῆτροι Μπιζέτας Ἀθαν. εἰς IX Μεραρχίαν, Σαβούρας Ἰπποκρ. εἰς 88 Σ. Δ. Ι, Παπποῦς Χρ. εἰς 26ον Σ. Πεζικοῦ, Παπανικολάου Ἰωάν. εἰς 981 Α.Κ.Ι, Γιουβανάκης Γεώργ. εἰς Γ'.Σ.Σ.]Γ5.

2ον. Ἀπολύσεις

- Ἐφεδροὶ Ἀνθῆτροι Μακρίδης Δημήτριος, Μαρίνος Ἰωάννης, Καλαμπόκας Γεώργιος, Ἀνδρεόπουλος Ἀγγελος καὶ ὀπλίτης διπλωματ. κτηνίατρος Λοῦκος Ἀθανάσιος.

3ον. Ἀῆξις ἐκπαιδεύσεως καὶ τοποθετήσεις.

Ληξιάσης τῆς ἐκπαιδεύσεως των εἰς τὴν Σ.Ε.Α.Κ.]973 οἱ κάτωθι Δ.Ε.Α. Κτηνιατρικοῦ ἐτοποθετήθησαν εἰς Μονάδας :

- Ἀμπατζόγλου Ἥλιος εἰς 65ον Σ. Π.,
Ξένος Γεωργ. εἰς 40ον Σ. Π.,
Στάμου Ἥλιος εἰς 90ον Σ. Π.,
Μπαζάκας Γεώργ. εἰς 3ον Σ. Π. καὶ
Τζίφος Παναγ. εἰς 972 Ν. Κ.

- 4ον. Ἐκ τῆς 2-1-56 ἤρξατο ἐν Θεσσαλονίκῃ νέα σειρά ἐκπαιδεύσεως Υ.Ε.Α. Διπλωματούχων Κτηνιάτρων. Τὴν ἐκπαίδευσιν ταύτην παρακολουθοῦσι καὶ 7 νεοκαταταγέντες Μόνιμοι Ὑποκτηνίατροι, ἄρτι ἐπαλθόντες ἐκ Γαλλίας.
- 5ον. Ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς 9-μῆνου μετεκπαιδεύσεώς του εἰς Η.Π.Α. ὁ Κτηνίατρος Βέλτσος Ἀθανάσιος, τοποθετηθεὶς ὡς Διευθυντῆς τοῦ 984 Ἐργαστηρίου Κτηνιατρικῶν Ἐρευνῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

1. VI. Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Ἐχίνοκοκκιάσεως

Ἀθῆναι, 14-18 Σεπτεμβρίου 1956.

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ι Σ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνάδελφοι - Ἴατροὶ καὶ Κτηνίατροι—οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχουν εἰς τὸ Συνέδριον, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιστημονικῆς συμβολῆς - ἀνακοινώσεως—ὅπως δηλώσουν τοῦτο ἐγκαίρως εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συνεδρίου ἔκτακτον Καθηγητὴν κ. Β. Κούριαν, Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, Μάκενζυ Κίγκ 1.

Οἱ προτιθέμενοι νὰ συμμετάσχουν παρακαλοῦνται ὅπως καταβάλουν τὸ ἐξ 150 δραχμῶν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὴν Κυρίαν Χρ. Ἀλεσάνδρη, Γραφεῖα Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, 7ος ὄροφος, Μάκενζυ Κίγκ 1, 8 - 2 καθ' ἐκάστην.

2. Ἐνώσις Κτηνιάτρων Ὑπουργείου Γεωργίας.

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως Κτηνιάτρων Υ. Γ. καθηρτίσθη τὸ Προεδρεῖον ταύτης, ὡς κάτωθι :

Πρόεδρος : Ν. Τζωριτζάνης, Ἀντιπρόεδρος : Σ. Γορδάτος, Γεν. Γραμματεὺς : Τ. Μαρκουλῆς, Ταμίας : Θ. Ἀναλυτῆς, Μέλη Δ. Σ. : Δ. Λιάρος, Κ. Ταρλατζῆς καὶ Π. Πολλάλης, ὅστις ὠρίσθη καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐνώσεως παρὰ τῇ Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

3. Κτηνιατρικὸς Σύλλογος

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ ἐκλεγέντος πρώτου Δ. Σ. τοῦ Κτηνιατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, συνεκροτήθη τοῦτο εἰς Σῶμα, ὡς ἐξῆς :

Πρόεδρος : Π. Κιάππε, Ἀντιπρόεδρος : Γ. Ζαχαριάδης, Γραμματεὺς : Π. Μιχαλᾶς, Ταμίας : Π. Θεοδωρόπουλος, Μέλη Δ. Σ. : Ι. Σωτηρόπουλος, Σ. Παπαδανιῆλ καὶ Σ. Σακελλαρίου.

4. Διὰφορα

Δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς ἀνεκηρύχθη Ὑφηγητῆς ὁ συνάδελφος κ. Γ. Ζαριφόπουλος.

Ἀνηγγέλθησαν οἱ εὐτυχεῖς γάμοι τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων κ. κ. Σ. Μιχαήλ, Καθηγητοῦ τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Α. Ἀναστασίου, Διευθυντοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Ἐλευθεροπόλεως.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 29ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1955

Προεδρία: Γ. Δ. ΔΗΜΑ

Αὕτη ἔλαβε χώραν ὡς συνήθως ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Παρόντες δέκα τέσσαρες (14) ἑταῖροι. Μετὰ τὴν ἀνάγνω-

Συνεδρία 29ης Μαρτίου 1955.

σιν καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας, μετατρέπεται εἰς τακτικὴν συνέλευσιν μὴ ὑπαρχούσης ἀπαρτίας διὰ γενικὴν

τοιαύτην, ὡς αὕτη ὠρίσθη ἄρχικῶς, ἀναβαλλομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Οἰκονομικοῦ ἀπολογισμοῦ ὡς καὶ τῆς ἐκλογῆς νέων ἐταίρων. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κ. Ταρλατζῆς ἀναγιγνώσκει εὐχαριστηρίους ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὡς ἐπιτίμων μελῶν τῶν κ. κ. J. Verge, F. Liégeois, G. Ramon καὶ S. Mihaïlovic, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπιστολὴν τῆς Ἐνώσεως τῶν Κτηνιατρικῶν ὁργανώσεων τῆς Γιουγκοσλαβίας διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἐπαφὴ ἐπὶ τῶν κτηνιατρικῶν θεμάτων τῶν δύο χωρῶν ὡς καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ Κτηνιάτρων ἐπισκεπτῶν. Ἀποφασίζεται ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὴν προορηθεῖσαν Ἐνωσιν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἑκατέρωθεν ἐπιστημονικῶν ἀπόψεων ὡς πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴν κτηνιάτρων, διεπιστώθη ἡ ἀδυναμία τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας εἰς τὴν ἀνάληψιν τῶν ἐξόδων τῶν ἐδῶ ἐρχομένων ἐκ Γιουγκοσλαβίας συναδέλφων.

Ὁ κ. Π. Κιάππε προτείνει ὅπως ἡ Ἑταιρεία τιμῆσῃ τὸν μέγαν εὐεργέτην τῆς ἀνθρωπότητος, ἐφευρέτην τῆς πενικιλίνης Alex. Flemming, ἀποστέλλουσα σχετικὸν ψήφισμα εἰς τὴν Ἑλληνίδα σύζυγόν του. Γενομένης ἀποδεκτῆς τῆς προτάσεως τοῦ κ. Π. Κιάππε τηρεῖται ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆς εἰς μνήμην τοῦ Alex. Flemming. Ὁ κ. Π. Δραγῶνας ὑπενθυμίζει τέλος ὅτι τὴν 19-2-1955 συνεπληρώθησαν 30 ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας.

Εἶτα μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος λύεται ἡ Συνεδρίασις.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ 19^Η ΜΑΪΟΥ 1955

Προεδρεία: Ν. ΚΟΕΜΤΖΟΠΟΥΛΟΥ, Ἀντιπροέδρου

Παρόντων 12 ἐταίρων ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως λαμβάνει τὸν λόγον ὁ προεδρεύων τῆς συνελεύσεως ἀντιπρόεδρος κ. Ν. Κοεμτζόπουλος προβαίνων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1954, ἔχοντα οὕτω:

Ἐπίλοιπον ἔτους 1953	δρχ.	4.619.00
Εἰσπράξεις ἐκ συνδρομῶν Ἑταιρείας καὶ Δελτίου	»	20.096 50
	Σύνολον	» 24.715.50
Δαπάναι ἔτους 1954	»	16.710.50
Ἐπίλοιπον εἰς νέον ἔτος 1955	»	8.005.00

Κατόπιν τῆς ἀναλύσεως τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1954 ὁ κ. Πρόεδρος προβαίνει εἰς τὸν Διοικητικὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1954 λέγων ὅτι κατὰ τὸ διαρρηθεῖσαν ἔτος ἔλαβον χώραν ἕξ συνεδριάσεις, ἐξελέγησαν ἑταῖροι δέκα τρεῖς συνάδελφοι καὶ ἀνεκηρύχθησαν τέσσαρα ἐπίτιμα μέλη ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος ἐνὸς συναδέλφου καὶ ἀνεκοινώθη μία ἐπιστημονικὴ μελέτη. Τὰ κυριότερα θέματα, ἅτινα ἀπησχόλησαν τὴν ἑταιρείαν ἦσαν: 1) Σχέδιον

Τιμολογίου Κτηνιατρικῶν ἀμοιβῶν, 2) Κτηνίατρος καὶ Κτηνιατρική, 3) Διεθνὲς Κτηνιατρικὸν Συνέδριον καὶ 4) Ἀλλαγὴ σήματος Ἑταιρείας.

Μετὰ ταῦτα ἐκλέγονται ὡς ἑταῖροι οἱ συνάδελφοι κ. κ. Ἀθ. Στάνας, Χ. Σουλεϊμάνης, Σ. Τσιτόπουλος καὶ Ἐμ. Καμπέρης.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ γενικὴ συνέλευσις τῇ προτάσει τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Ν. Κοεμτζοπούλου ἐκλέγει ὡς ἐπίτιμον μέλος ταύτης τὸν Ἀμερικανὸν συνάδελφον Ἀντισυνταγματάρχην Donald E. Kelley, διὰ τὰς προσφερθείσας καὶ προσφερομένας ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἑλληνικὸν κτηνιατρικὸν κλάδον.

Εἶτα, μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ 11^{ΗΣ} ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1955

Π ρ ο ε δ ρ ί α : Γ. Δ. ΔΗΜΑ.

Παρόντες 25 ἑταῖροι. Ἀρχομένης τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας. Εἶτα τῇ προσκλήσει τοῦ κ. Προέδρου τηρεῖται ἑνὸς λεπτοῦ σιγῆ εἰς μνήμην τῶν ἀποθανόντων συναδέλφων Ι. Γεωργιάδης καὶ Δ. Σαμπάνης. Ἐκλέγονται ἔν συνεχείᾳ ἑταῖροι οἱ συνάδελφοι κ. κ. Ἀλ. Ἀποστόλου, Ἀλ. Καρδούλης, Ἀντ. Κωνσταντινίδης καὶ Κων. Λάππας. Ἐν συνεχείᾳ προσέρχεται ὁ ἐκλεγείς ἐπίτιμον μέλος Ἀντισυνταγματάρχης κ. Donald E. Kelley, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ἀντιπρόεδρος Ταξίαρχος κ. Ν. Κοεμτζόπουλος ἐπιδίδει τὸ σχετικὸν δίπλωμα προσφωνῶν τοῦτον. Εἰς ἀπάντησιν ὁ τιμώμενος συνάδελφος ἐκφράζει δι' ὀλίγων τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν προσγενομένην αὐτῷ τιμὴν. Τὸν ἐκλεγέντα προσφωνεῖ ἐπίσης δι' ὀλίγων καὶ ὁ συνάδελφος κ. Π. Θεοδωρόπουλος.

Ἐν τέλει ὁ κ. Ν. Τζωρτζάκης ἀναγγέλλει μετὰ μεγάλης χαρᾶς τὴν ὕδρουσιν τοῦ Κτηνιατρικοῦ Συλλόγου ἐν Ἀθήναις.

Μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ 29^{ΗΣ} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955

Π ρ ο ε δ ρ ί α : Ν. ΚΟΕΜΤΖΟΠΟΥΛΟΥ, Ἀντιπρόεδρος.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηναίων καὶ παρόντων 25 ἑταίρων καὶ 38 ἀποστειλάντων τὰ ψηφοδέλτια των, διεξήχθησαν αἱ ἀρχαιροεσὶαι τῆς Ἑταιρείας, καθ' ἃς ἐξελέγησαν διὰ τὸ 1956, οἱ κάτωθι :

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Π ρ ο ε δ ρ ο ς : ΝΙΚ. ΚΟΕΜΤΖΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀ ν τ ι π ρ ο ε δ ρ ο ς : ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ.

Γ ε ν . Γ ρ α μ μ α τ ε ύ ς : Κ. Β. ΤΑΡΛΑΤΖΗΣ.

Ε ἰ δ . Γ ρ α μ μ α τ ε ύ ς : ΧΡ. ΔΟΥΜΕΝΗΣ.

Τ α μ ἰ α ς : ΣΩΤ. Α·Υ·ΦΑΝΤΗΣ.

Ἐπιτροπὴ Συντάξεως Δελτίου

Πρόεδρος: Ν. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ.

Μέλη: Κ. Β. ΤΑΡΛΑΤΖΗΣ.

Κ. Μ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συνελεύσεως ἐξελέγη παμψηφεί ὡς ἐταῖρος ὁ συνάδελφος Δημ. Μπρόβας. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ Κτηνιατρικοῦ Συλλόγου περὶ τῆς ἰδρύσεώς του. Ὁ Πρόεδρος συγκαίρει τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν καὶ εὐχεται καλὴν πρόοδον. Ὁ κ. Π. Κιάππε, Πρόεδρος τοῦ Κτηνιατρικοῦ Συλλόγου, εὐχαριστῶν ὑπόσχεται ὅτι ὁ Σύλλογος θὰ ἐπιτύχη εἰς τὴν ἀποστολὴν του.

Μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ψηφοφορίας, ὁ κ. Πρόεδρος, ἐκ μέρους καὶ τοῦ νεοεκλεγέντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εὐχαριστεῖ διὰ τὴν ἐκλογὴν του, ἀναμνησκαται τῶν πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ὑπηρεσιῶν τῶν προκατόχων του καὶ ὑπόσχεται νὰ συνεχίσῃ τὰς προσπαθείας των πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἐπιστήμης.

ΣΤΗΛΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἀθῆναι τῆ 26 Νοεμβρίου 1955

Π ρ ό ς

τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Δελτίου τῆς Ἑλλ. Κτην. Ἐταιρείας

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἀξιότιμοι Κύριοι Συνάδελφοι,

Εἰς τὸ κυκλοφορῆσαν τεῦχος τοῦ Δελτίου τῆς Ἑλλ. Κτηνιατρικῆς Ἐταιρείας (ὑπ' ἀριθ. 19 Ἰουλίου-Σεπτεμβρίου 1955) δημοσιεύεται ἐπιστολὴ τοῦ Γεωπόνου-Ζωοτέχνου κ. Μανιάτη Π. ἣτις ἀφορᾷ τὴν ἐκδοθεῖσαν μελέτην μου ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ σπουδαιότεραι μονάδες μετρήσεως τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν ζωοτροφῶν ἐν τῇ ζωοτεχνίᾳ».

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς Συντάξεως τοῦ Δελτίου τῆς Ε.Κ.Ε. καὶ διὰ τοῦ Δελτίου εἰς τοὺς Συνάδελφους καὶ γενικῶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας του ὅτι ἡ ὡς ἄνω μελέτη μου ἔχει ἤδη κριθεῖ ὡς «πρωτότυπος» καὶ ὡς πραγματικὴ συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τοῦ θέματος» καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ συγκεκριμένως :

1) Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 38336]]901417]8-4-53 Διαταγῆς ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας Γενικοῦ Ἐπιτελείου ὡς «μελέτη πρωτότυπος» καὶ ἐπροτάθη ἡ χορήγησις ἀδείας δημοσιεύσεώς της.

2) Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα εἰς τὸ Δελτίον της Νο 81 (Μαρτίου-Ἀπρι-

λιου 1955 σελ. 32) γράφει μεταξύ τῶν ἄλλων ὅτι «Τέλος εἰς τὸ βιβλίον παρατίθενται πρωτότυποι εἰς Διεθνή Κλίμακα Πίνακες τῆς ἀξίας μετασχηματισμοῦ τῶν ζωοτροφῶν εἰς λίπος, γάλα καὶ ὠὰ καὶ εἰς τὰ διάφορα εἶδη τῶν ζώων. Διὰ τῶν πινάκων τούτων δύνανται νὰ γίνουν πλείστοι ὅσοι οἰκονομικοζωοτεχνικοὶ ὑπολογισμοί, οἱ ὅποιοι ἦτο ἀδύνατον νὰ γίνουν διὰ τῶν παλαιῶν πινάκων».

3) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Centre de l'Insemination Artificielle de Namur Βελγίου Δρ. Κτηνίατρος εἰδικὸς Ζωοτέχνης κ. Ε. Δημητρόπουλος γράφει εἰς τὴν ἀπὸ 12-3-55 ἐπιστολὴν του «Ἀνέγνωσα μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὴν μελέτην σας καὶ εὐρίσκω ὅτι ὁ νέος τρόπος, πὺν ἐπεννοήσατε τῆς χρησιμοποίησεως τῶν «Ζωοτεχνικῶν Μονάδων» πρὸς μέτρησιν τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν τροφῶν εἶναι λίαν εὐτυχῆς καὶ ἀνταποκρίνεται μετὴν πραγματικότητά».

4) Ἡ Διεθνὴς Κτηνιατρικὴ Ὁμοσπονδία Ζωοτεχνίας διὰ τοῦ ἀπὸ 8-3-55 ἐγγράφου της ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως της διασήμου καθηγητοῦ Ζωοτεχνίας de Cuenca χαρακτηρίζει τὴν μελέτην ὡς «πολὺ σπουδαίαν μονογραφίαν ἀποτελοῦσαν πολὺ σπουδαίαν καὶ πρωτότυπον συμβολὴν ἐπὶ θέματος ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος» παρακαλεῖ δὲ νὰ τῆς ἀποσταλῆ εὐρεῖα περιλήψις ταύτης διὰ νὰ τὴν δημοσιεύσῃ εἰς Διεθνὲς περιοδικὸν «Zootechnia».

5) Ἡ Διεθνὴς Κτηνιατρικὴ Ὁμοσπονδία Ζωοτεχνίας διὰ τοῦ ἀπὸ 2-6-55 ἐγγράφου της γράφει ὅτι ἔλαβε τὴν περιλήψιν τῆς ἰδίας μελέτης καὶ τὴν χαρακτηρίζει ὡς «λίαν ἐξαιρετον» καὶ συμπληρῶνει «δεδομένης τῆς σπουδαιότητος τῆς μελέτης ταύτης προετοιμάζομεν τὰς μεταφράσεις εἰς τὴν Ἰσπανικὴν, Γερμανικὴν καὶ Ἀγγλικὴν τοῦ κειμένου καὶ τῶν πινάκων καὶ θὰ τὴν δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 τοῦ 1955 τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας μηνῶν Ἰουλίου - Αὐγούστου».

6) Μετὰ τὴν μετάφρασιν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γερμανικὴν ὑπὸ τῆς Δ.Κ.Ο.Ζ. καὶ δημοσιέυσιν τῆς ἰδίας μελέτης εἰς τὸ διεθνὲς περιοδικὸν της («Zootechnia») ἐνδιαφέρθησαν καὶ ζήτησαν ἀνάτυπα ἡ Ecole Nationale Vétérinaire - τῆς Lyon καὶ ἡ Ecole de Médecine Vétérinaire τῶν Βρυξελλῶν τοῦ Βελγίου καὶ εἰδικῶς οἱ Καθηγηταὶ τῆς Ζωοτεχνίας Ferrando τῆς Λυῶνος καὶ Cordiez τῶν Βρυξελλῶν, ὅστις, Cordiez, διὰ τῆς ἀπὸ 24-11-55 ἐπιστολῆς του τὴν χαρακτηρίζει ὡς «ἐξαιρετον». Ἐξ ἄλλου τὸ Ἰταλικὸν περιοδικὸν «Allevamenti Nel Mondo» διὰ τῆς ἀπὸ 7-10-55 ἐπιστολῆς του ἐζήτησε ἐπ' ἀμοιβῆ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναδημοσιεύσεως τῆς πρωτοτύπου αὐτῆς μελέτης, ὡς καὶ τῶν νέων πινάκων εἰς τὴν μηνιαίαν ἐκδοσίν του, ἣτις ἄδεια τῷ ἐχορηγήθη καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 23]24]1955 φύλλον τοῦ ἰδίου περιοδικοῦ.

7) Τέλος, ἡ Διεθνὴς Κτηνιατρικὴ Ὁμοσπονδία Ζωοτεχνίας μοὶ ἀνε-

κοίνωσε διὰ τοῦ ἀπὸ 31-10-55 ἐγγράφου της ὅτι «ἡ Δημοσίευσις τῆς λίαν ἐξαιρέτου αὐτῆς μελέτης» ἀποτελεῖ «μίαν πραγματικὴν συμβολὴν εἰς τὴν μελέτην τοῦ θέματος» καὶ ὅτι «ἐξετιμήθη λίαν καλῶς ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων πολλῶν χωρῶν».

8) Ἐκτὸς τῶν κριτικῶν τούτων ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ καὶ Ξέναι ἄς λόγῳ τῆς στενότητος τοῦ χώρου ἐν τῷ δελτίῳ παραλείπομεν. Πάντως ἀνεξαργτήτως τῶν ὡς ἄνω εὐμενῶν σχολίων τόσον τοῦ ἐσωτερικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ αἰσθάνομαι τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν ἐπιστολογράφον διότι ἡ δημοσίευσις τῆς μελέτης ἔχει καὶ τὸν σκοπὸν νὰ προκαλέσῃ περαιτέρω συζητήσεις καὶ ἐρεῦνας,

A) Ἐπὶ τῆς πρώτης παρατηρήσεως ὅτι γράφω δῆθεν «ὅτι οἱ *ειδικοί ἐπιστήμονες* δὲν γνωρίζουν ἢ καὶ συναντοῦν δυσκολίας εἰς τὴν κατανόησιν τῶν ἐν ἰσχύει σήμερον μονάδων μετρήσεως», πρόκειται ἀσφαλῶς περὶ παρανοήσεως. Καὶ ἐξηγοῦμεθα :

Ἡμεῖς γράφομεν ὅτι «οἱ ἀγρόται - Ζωοτέχναι δὲν γνωρίζουν «ἢ δὲν ἀντιλαμβάνονται κλπ.» καὶ ἐννοοῦμεν τοὺς κτηνοτρόφους, τοὺς ἀγρότας δηλ. τοὺς ἀσκοῦντας πρακτικῶς τὴν Ζωοτεχνίαν.

B) Ἐπὶ τῆς δευτέρας παρατηρήσεως ἔχομεν νὰ ἀναφέρωμεν ἐν πρώτοις ὅτι σήμερον, ὡς εἶναι γνωστὸν δὲν ἰσχύει ἡ παρομοίωσις τοῦ Lavoisier καθ' ἣν τὸ θερμικὸν στοιχεῖον καίεται εἰς τὸν ὄργανισμὸν ὅπως τὸ κάρβουνον εἰς τὴν θερμάστραν. Ἡ παρομοίωσις αὕτη ἰσχυε, τὴν ἐποχὴν τοῦ Lavoisier ἀλλὰ *σήμερον εἶναι ἀνακριβής*, διότι γνωρίζομεν ὅτι ὁ ὄργανισμὸς τοῦ ζώου, δὲν εἶναι μία *μηχανὴ ἐσωτερικῆς καύσεως* δηλ. μία μηχανὴ δημιουργοῦσα ἐκ τῆς θερμοκρασίας τὰς διαφόρους μορφὰς ἐνεργείας (χημικὴν ἐνέργειαν, μηχανικὴν, ἐπιφανειακὰς τάσεις, ὠσμωτικὰς πιέσεις κλπ.) ἀλλὰ ὅτι ἀντιθέτως, ὁ ὄργανισμὸς χρησιμοποιεῖ *ἀπ' ἐνθείας* τὴν χημικὴν ἐνέργειαν τῆς τροφῆς, τὴν ὁποίαν μετασχηματίζει εἰς διαφόρους μορφὰς ἐνεργείας, ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ παρενθέσει, καὶ ὡς ἐσχάτην μορφήν ἐνεργείας τὴν *θερμικὴν* τοιαύτην. Καὶ ταῦτα διὰ τὴν σύγχρονον ἔννοιαν «τῆς καύσεως τῆς τροφῆς ἐν τῷ ὄργανισμῷ» ἣν ἀναγράφει ἐπανειλημμένως ὁ κ. Μανιάτης. Σχετικῶς δὲ μὲ τὸ ἀναγραφόμενον ὅτι «ὁ Rubner δὲν ὀμιλεῖ περὶ ἀμοιβαίας ἀντικαταστάσεως τροφῶν περιεχουσῶν τὸ αὐτὸ ποσὸν θερμίδων, ἀλλὰ περὶ θερμικῶν στοιχείων ἀντικαθιστῶντων ἄλληλα κατὰ τὰ ἰσοδύναμα αὐτῷ ποσά» ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ Rubner ὑπολογίζει τὴν θερμικὴν ἀξίαν τῶν γνωστῶν τότε θερμικῶν στοιχείων δηλ. τῶν λευκωμάτων λιπῶν καὶ ὕδατανθράκων εἰς θερμίδας καὶ καθορίζει τὰ θερμαντικὰ ἰσοδύναμα τούτων, ἀκριβῶς διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν τροφῶν, ἣτις εἶναι μεγίστης σπουδαιότητος, ἰδίᾳ εἰς τὴν ζωοτεχνίαν τόσον ἀπὸ φυσιολογικῆς ἀπόψεως ὅσον καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς τοιαύτης. Ἀκριβῶς διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν διευπλώθη καὶ ἡ θεωρία τῶν ἰσοπό-

σων γλυκογόνου τοῦ Chauveau. Πάντως, ἀναφερόμενοι καὶ εἰς τὴν τρίτην παρατήρησιν τοῦ ἐπιστολογράφου ἐκθέτουμεν τὰς σχετικὰς περὶ ἰσοδυνάμων σημερινὰς ἐπιστημονικὰς ἀντιλήψεις εἰς τὴν διατροφήν τῶν ζῶων ἐν μεγίστῃ συντομίᾳ ὡς κάτωθι :

ι) Τὰ θερμαντικὰ ἰσοδύναμα τοῦ Rubner ἰσχύουν ἀπολύτως ὅταν τὸ τελικὸν προῖον τοῦ μεταβολισμοῦ εἶναι ἡ θερμότης τοῦθ' ὅπερ ἐνδιαφέρει κυρίως τὴν βιοφυσικὴν, ἀλλὰ προφανῶς, πλὴν ἀπολύτως ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, τοῦτο τυγχάνει μηδαμινοῦ ζωοτεχνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

ii) Τὰ ἰσοδύναμα ἢ ἰσόποσα γλυκογόνου τοῦ Chauveau ἰσχύουν ὅταν ἔχομεν ἀπόδοσιν γλυκογόνου ὡς τυγχάνει τυπικὸν παράδειγμα ἡ μυϊκὴ ἐργασία.

iii) Τὰ ἰσοδύναμα εἰς ἀμυλαξίαν τοῦ Kellner ἰσχύουν ὅταν ἡ ἀπόδοσις εἶναι λίπος (ζῶα κατὰ τὴν πύχυνσιν) καὶ

iv) Τὰ ἰσοδύναμα εἰς Νομειτικὰς Μονάδας ἰσχύουν κατὰ τὴν γαλακτοπαραγωγὴν διότι καθωρίσθησαν κυρίως (οὐχὶ ἀποκλειστικῶς) κατὰ ταύτην. Προκύπτει ὅθεν ὅτι ἡ περίπτωσις ἡ ἀναγραφομένη ὑπὸ τοῦ κ. Μανιάτη ὅτι ἐνίοτε ἰσχύει ὁ Νόμος τοῦ Rubner ἀνάγεται εἰς τὴν σφαῖραν τῆς βιοφυσικῆς καὶ οὐχὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ζωοτεχνίας.

Γ) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν βρώμην παρατηρεῖται ὅτι ἐνῶ ὁ κ. Μανιάτης δέχεται κατ' ἀρχὰς ὅτι «ἡ διὰ βρώμης διατροφή τῶν ἵππων προσδίδει εἰς τούτους σφριῖγος καὶ ἀντοχὴν μεγαλυτέραν ἔναντι τῆς διὰ τῶν ἄλλων δημητριακῶν διατροφῆς» ἀμέσως κατόπιν τονίζει ὅτι «τοῦτο ἡμῶς δὲν σημαίνει ὅτι ἔχει μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν ἔργου συγκρινομένη μὲ ἴσην ποσότητα κριθῆς, σίτου ἢ ἀραβοσίτου».

Ἦτοι διὰ τοῦ δευτέρου συλλογισμοῦ ἀναιρεῖ ἀπολύτως τὸν πρῶτον, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδίδεται ὑπὸ μιᾶς τροφῆς σφριῖγος καὶ μεγαλυτέρα ἀντοχὴ ἀλλ' ἐν ταυτῷ νὰ μὴ ἀποδίδεται ἀνάλογον ἔργον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποψιν τοῦ Morrison ὅτι εἰς τοὺς ἵππους ἐργασίας ἐν μείγμα ἀπὸ βρώμην, ἀραβοσίτου καὶ κριθῆν εἶναι προτιμώτερον παρὰ τὴν βρώμην μόνον, τοῦτο ἔχει περισσότερον οἰκονομικὴν σημασίαν (ὁ ἀραβοσίτος εἶναι εὐθηνὸς εἰς Η.Π.Α.) παρὰ φυσιολογικὴν, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἀποδόσεως ἔργου.

Τὸ ὅτι ἡ βρώμη ἀποτελεῖ ἀσύγκριτον καὶ ἀναντικατάστατον τροφήν διὰ τοὺς ἵππους ἐργασίας καὶ προπαντὸς διὰ τοὺς δρόμοντας, εἶναι γνωστὸν καὶ παραδεδομένον ὑπὸ τῆς παγμοσμίου ἐπιστήμης καὶ πείρας, ἔχουν δὲ διατυπωθεῖ πλεῖστοι ὅσαι θεωρίαι διὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ γεγονότος τούτου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Sanson.

Οὐδόλως ἰσχύει τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Μανιάτη ἀναφερόμενον ὅτι δηλ. «πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ τῆς ἀναγνωρίσωμεν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος τοῦ ἵππου» καὶ ὅτι «προκαλεῖ κανονικότητα

τῆς λειτουργίας τοῦ πεπτικοῦ συστήματος διότι ἡ βρώμη δημιουργεῖ μίαν χαλαρὰν μάζαν εἰς τὸν στόμαχον τοῦ ζώου, εὐκίνητον, δι' ὃ καὶ δὲν προκαλεῖ . . . κωλικούς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν κριθὴν ἣτις προκαλεῖ κωλικούς. Ἡμεῖς δὲ εἰς πρωτότυπον μελέτην μας δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ δελτίον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὑπ' ἀριθ. 81 Μαρτίου - Ἀπριλίου 1955 καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ καρπὸς τῆς βρώμης ὡς τροφή τῶν ζώων καὶ τοῦ ἀνθρώπου» λεπτομερῶς ἐξεθέσαμεν τὰς θεωρίας ταύτας ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν ἐν τῷ συνόλῳ. Δὲν ἐξεφράσαμεν δὲ οὐδεμίαν «ὑποθετικὴν προσωπικὴν ἐξήγησιν» ὡς ἀναφέρει ὁ ἐπιστολογράφος οὔτε εἰς τὴν μελέτην μας ἐπὶ τῶν μονάδων μετρήσεως οὔτε εἰς τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον. Ἀπλῶς δεχόμεθα μίαν θεωρίαν καὶ ἔχομεν δικαίωμα πρὸς τοῦτο ὅτι δηλ. ἡ μεγαλύτερα ἀξία τῆς βρώμης ὀφείλεται εἰς τὴν μεγαλύτεραν βιολογικὴν ἀξίαν τῶν λευκωμάτων τῆς, συμφωνοῦντες πρὸς τὴν πλειονότητα τῶν συγγραφέων.

Ἀντιθέτως ὁ ἐπιστολογράφος διατυπώνει «προσωπικὴν ὑποθετικὴν ἐξήγησιν» ὅτι δηλ. ἡ εὐνοϊκὴ ἐπίδρασις τῆς βρώμης ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἦν δέχεται», ὀφείλεται πιθανῶς εἰς τὴν μεγαλύτεραν περιεκτικότητά τῆς εἰς θειαμίνην (Βιταμίνην Β1) ἔναντι τῶν ἄλλων δημητριακῶν». Ἡ προσωπικὴ ὑπόθεσις αὕτη τοῦ ἐπιστολογράφου εἶναι τελείως ἀβάσιμος διότι ἐνῶ ἡ βρώμη ἔχει 59,6 ἀμυλαξίαν τὸ Κτηνάλευρον δρυΐνης 1ης ποιότητος ἔχει ἀμυλαξίαν 65,4 ἐπὶ πλεόν δὲ τὸ κτηνάλευρον δρυΐνης ἔχει τριπλασίαν ποσότητα θειαμίνης τῆς βρώμης πλὴν ὅμως οὐδεμία σύγκρισις γίνεται μεταξὺ βρώμης καὶ κτηναλεύρου δρυΐνης εἰς τὴν διατροφήν τοῦ ἵππου.

Τέλος ὁ ἐπιστολογράφος θεωρεῖ ἀπίθανον καὶ τὴν διεθνῶς παραδεγμένην βιολογικὴν ὑπεροχὴν τῶν λευκωμάτων τῆς βρώμης διότι κατὰ τὸν πίνακα τοῦ Mitchell δημοσιευόμενον τὸ 1951 φέρεται ἡ βρώμη μὲ β. α. 65 ἐνῶ ὁ σίτος μὲ 67. Ἐπ' αὐτοῦ θὰ μᾶς ἐπιτρέψη ὁ ἐπιστολογράφος νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι : ἡ ἔκφρασις, βιολογικὴ ἀξία μιᾶς πρωτεΐνης δὲν ἔχει μίαν ἐνιαίαν σημασίαν ἀλλὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ εἶδος ζώου εἰς ὃ χορηγεῖται καὶ ἀπὸ τὴν ζωοτεχνικὴν παραγωγὴν δι' ἣν προορίζεται (γάλα, ὠά, ἔξια κλπ.). Ἡ β. α. δὲ τῶν λευκωμάτων τῆς βρώμης εἰς τοὺς ἐπίμυας εἶναι 78 ἐνῶ τοῦ σίτου εἶναι 67.

Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι γενικῶς παραδεδεγμένον καὶ γνωστόν. Ὅπως εἶναι γνωστόν ἐπίσης ὅτι ἡ παγκόσμιος βιομηχανία ζωοτροφῶν δὲν κατώρθωσεν νὰ κατασκευάσῃ μέχρι σήμερον ὑποκατάστατον τῆς βρώμης κατάλληλον διὰ τοὺς δρόμοντας καὶ διὰ τοὺς κέλητας τοῦ ἵππου. Ἐὰν ἔχῃ ἀντίθετον τινα πληροφορίαν ὁ κ. Μανιάτης θὰ τὴν δεχθῶμεν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ὡς χρησιμωτάτην καὶ διὰ τὸν Στρατὸν καὶ διὰ τὰ Ἴπποδρόμια.

Δ) Εἰς τὸ πέμπτον τμήμα τῆς ἐπιστολῆς του ὁ κ. Μανιάτης παρατηρεῖ εἰς τὴν μελέτην μας τὰ κάτωθι :

α) Ὅτι θεωροῦμεν τὰς τροφὰς «ὡς ἐνιαῖον σύνολον θρεπτικῶν στοιχείων» καὶ «αὐτὴ ἀκριβῶς ἢ θεωρήσις εἶναι ἀντεπιστημονικὴ καὶ σφάλμα διότι πρὸ 40]ετίας ἔθεσε τὸ ἀντίθετον ὡς κανόνα ὁ Haeker».

β) Ὅτι εἰσάγομεν τὸν ὄρον «ἀξία μετασχηματισμοῦ».

γ) Ὅτι «χρησιμοποιοῦντες μονομερῶς τὰς τροφὰς τὰς ἀδικοῦμεν ἀπὸ θρεπτικῆς ἀπόψεως χωρὶς νὰ παραγνωρίζεται τὸ γεγονός ὅτι μονομερῶς ἡ τροφή δυνατὸν νὰ εἶναι καὶ ἄχρηστος».

δ) Ὅτι οἱ ἡμέτεροι πίνακες διατροφῆς «δὲν εἶναι πίνακες ἀξιῶν μετασχηματισμοῦ» ἀλλὰ «διασκευὴ τῶν πινάκων διαφόρων ἐρευνητῶν, δηλαδὴ εἶναι μετασχηματισμὸς τῆς ἐνεργειακῆς ἀξίας τῶν τροφῶν εἰς ζωοτεχνικὰ προϊόντα» καὶ

ε) «Πῶς εἶναι δυνατὸν 332 γραμμάρια χαρουπιῶν περιέχοντα ὀλιγώτερον τῶν 2 γραμμαρίων πεπτοῦ λευκώματος, νὰ παράγουν ἕν χιλιόγραμμα γάλακτος ὅπερ ἀπαιτεῖ πέραν τῶν 50 γραμμαρίων πεπτοῦ λευκώματος».

Ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων σαφὲς καὶ κατάδηλον προκύπτει τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἐπιστολογράφος συγχέει δύο κεχωρισμένα θέματα ἢ τοὺς τὴν μέτρησιν τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν τροφῶν μὲ τὴν ὁποίαν ἀσχολούμεθα εἰς τὴν μελέτην μας καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν μεθόδων καταρτισμοῦ τῶν σιτηρεσιῶν μὲ τὸ ὅποιον δὲν ἀσχολούμεθα οὐδόλως, εἰμὴ μόνον, παρεμπιπτόντως, ἰσχυριζόμενοι ὅτι διὰ τῶν νέων Μονάδων ἂς προτείνομεν καὶ τῶν νέων πινάκων μας θὰ διευκολυνθῶσιν καὶ θὰ ἀπλουστευθῶσιν πολὺ αἱ μέθοδοι αὗται, τοῦ καταρτισμοῦ τῶν μερίδων.

Κατὰ συνέπειαν ἐπὶ τῆς (α) παρατηρήσεως ἀπαντῶμεν ὅτι διὰ τὴν μέτρησιν τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν τροφῶν ὅλοι οἱ συγγραφεῖς ἀπὸ τοῦ Lavoisier μέχρι σήμερον (Wolf, Kellner, Hanson, Armsby, Morrison κλπ.) τὴν διενεργοῦν θεωροῦντες ἐκάστην τροφήν ὡς ἐνιαῖον σύνολον, διότι ἄλλως θὰ ἦσαν ἐκτὸς τῆς πραγματικότητος. Ὅλοι γράφουν εἰς τοὺς πίνακάς των, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὴν τροφήν ὡς ἐνιαῖον σύνολον (100 χιλ]μα ἢ λίμπραι τροφῆς) καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν μετροῦν μὲ τόσας θρεπτικὰς μονάδας ἢ τόσων ἀμυλαξίαν ἢ τόσας Νομευτικὰς Μονάδας ἢ τόσας θερμίδας ἢ τέλος τόσον λίπος ἢ γάλα ἢ ὡὰ ὡς ἀναγράφομεν ἡμεῖς.

Διὰ τὸν καταρτισμὸν ὁμως τῶν σιτηρεσιῶν τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνα μὲ ὠρισμένους νόμους ἐλαχίστων ποιοτικῶν καὶ ποσοτικῶν, πρέπει ὅπωςδὴποτε νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε γνωστοὶ θρεπτικοὶ παράγοντες (λευκώματα, λίπη, ὑδατάνθρακες, ξηρὰ οὐσία, ἄλατα, βιταμῖναι, ὁρμόναι, ἔνζυμα, ἀντιβιοτικὰ καὶ ἔπειτα συνέχεια).

Ἐπὶ τῆς (β) παρατηρήσεως ἀπαντῶμεν ὅτι τὴν ἐννοίαν τῆς ἀξίας μετασχηματισμοῦ τῶν τροφῶν εἰς ζωοτεχνικὰ προϊόντα δὲν ἔσχομεν δυστυχῶς τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγωμεν ἡμεῖς ἀλλὰ ἀπὸ πολλοῦ οἱ Ἀμερικανοὶ

(βλ. A Progress Report to the American Feeder - 1955) εἰς ὃ ἐκτίθενται παραστατικώτατα καὶ ἀξία μετασχηματισμοῦ τῶν ζωοτροφῶν καὶ μέθοδοι καταρτισμοῦ σιτηρῶν μὲ ὄλα τὰ ἀναγκαῖα καὶ χρησιμοποιούμενα θρεπτικά συστατικά.

Ἐπὶ τῆς (γ) παρατηρήσεως προσθέτομεν ὅτι ἡ μονομερῆς χρησιμοποίησις μιᾶς ζωοτροφῆς εἶναι ὄχι μόνον ἄχρηστος ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνος δυναμένη νὰ ἀποβῆ θανάσιμος. Ἀποκλειστικὴ διατροφή μόνον μὲ λίπος ἢ μόνον μὲ ὕδατάνθρακας ἢ μόνον μὲ ἕν δημητριακὸν ἢ ἕν ψυχανθές, εἶναι γνωστόν, ὅτι δύναται νὰ προκαλέσῃ τὸν θάνατον. Εἰς τὴν φύσιν, μόνον τὸ γάλα εἶναι τροφή βιολογικῶς πλήρης καὶ τοῦτο διὰ τὰ βρέφη καὶ τὰ αὐτὰ διὰ τὰ πτηνὰ μόνον.

Εἰς τὴν (δ) παρατήρησιν εἶναι σαφῆς ἡ ἀντίφασις τοῦ ἐπιστολογράφου. Ἐπαναλαμβάνομεν μόνον ὅτι οἱ πίνακές μας, ἀποτελοῦν μερικὴν πρακτικῆς χρησιμότητος σύνθεσιν τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν καὶ μίαν ἔνδειξιν διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν προτεινομένων νέων Διεθνῶν Πινάκων μὲ τὰς Διεθνεῖς Μονάδας.

Ἐπὶ τῆς (ε) ἀπορίας τοῦ κ. Μανιάτη ἀπαντῶμεν ὅτι 332 γρ. χαρουπίων παράγουν κατὰ Hanson ἕν χιλμον γάλακτος καὶ ὄχι κατὰ τὸν γράφοντα τὰς γραμμὰς ταύτας, ὅστις οὐδέποτε ἔκαμεν τοιαύτην μέτρησιν. Παράγουν δὲ τὸ γάλα τοῦτο κατὰ Hanson, εἰς τὸ σιτηρῶσιον παραγωγῆς — καὶ τοῦτο ἔχει σημειωθῆ εἰς τοὺς ἡμετέρους πίνακας — ἐφ' ὅσον δηλ. ὑπάρχει ἀφ' ἑνὸς μὲν μία βασικὴ ἰσοσταθμισμένη μερὶς συντηρήσεως τοῦ ζώου ἀφ' ἑτέρου δὲ μία ἰσοσταθμισμένη μερὶς παραγωγῆς εἰς ἣν τὰ χαρούπια καλύπτουν ἕνα ποσοστὸν σακχάρων καὶ ἄλλων συστατικῶν ἀναγκαιῶν διὰ τὴν ἰσορροπήσιν τῆς τελευταίας ταύτης μερίδος.

Τέλος παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ ἡμετέρα μελέτη, προῦκάλεσε ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ Ἑλληνοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ, ὅστις καὶ θὰ παρουσιάσει ταύτην προσεχῶς ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Θεοφ. Ν. Μανιάς

Π ρ ὀ ς

Τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Δελτίου τῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας

Ἐ ν τ α ὕ δ α

Κ ὕ ρ ι ο ι ,

Ἀναγνώσας τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Μανιᾶ ὑπὸ τὸν τίτλον. «Ἡ βιολογικὴ σημασία τοῦ λοφίου τῶν πετεινῶν» δημοσιευθὲν εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ Δελτίου τῆς ὑμετέρας Ἑταιρείας, ἐπιθυμῶ ὅπως θέσω ὑπ' ὄψιν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ περιοδικοῦ σας καὶ μερικὰ ἀκόμη ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα τῆς ξένης βιβλιογραφίας ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

Σήμερον ἐν Ἀμερικῇ καὶ μάλιστα εἰς περιοχὰς ὅπου ἡ θερμοκρασία κατέρχεται κατὰ τὸν χειμῶνα πολλὰκις κάτω τῶν 15° F. συνηθίζεται εἰς εὐρείαν κλίμακα ἡ ἀφαίρεσις τοῦ λοφίου καὶ τῶν καλλαίων τῶν πετεινῶν. Τοῦτο γίνεται πρὸς ἀποφυγὴν κυρίως τῶν κρουοπαγημάτων. Ἐπίσης ἡ ἀφαίρεσις αὕτη μειώνει τὸ ποσοστὸν τῶν ἀπωλειῶν τῶν ἀλεκτόρων τῶν προερχομένων ἐξ αἰτίας τῶν μεταξύ των συναπτομένων μαζῶν. (Heuser, Hall and Bruckner 1952).

Ἡ ἔρευνα ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἀφαιρέσεως τῶν λοφίων ἀρχίζει πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Πολλοὶ ἐρευνῆται ὅπως οἱ Buckner, Insko καὶ Martin (1933) καὶ οἱ Marlow καὶ Payne (1940) παρετήρησαν ὅτι ἠδξάνετο τὸ βάρος τῶν ὄρχων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ λοφίου. Ἀντιθέτως μεταγενέστεραι ἐργασίαι ἀπέδειξαν ὅτι μία τοιαύτη ἀφαίρεσις οὐδεμίαν ἐπίδρασιν εἶχεν ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ μεγέθους τῶν ὄρχων καὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ σπέρματος (Landawer 1942, Lamoreux and Jones 1942, Searcy and Andrews 1943 and Jones 1944).

Ἐξ ἄλλου ὁ Taylor (1949) ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἐπέμβασις αὕτη ἔχει ἐλαχίστην ἂν ὄχι μηδαμινὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀναπαραγωγικῆς ἰκανότητος τῶν ἀρρένων ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων ἐκείνων κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ὑπαρξίς τῶν λοφίων καὶ τῶν καλλαίων παρεμποδίζει τὴν κανονικὴν λήψιν τροφῆς, ἢ εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκεῖνας κατὰ τὰς ὁποίας ἐπὶ τῶν λοφίων ὑπῆρχον κρουοπαγήματα.

Τὰ κρουοπαγήματα τῶν λοφίων τῶν ἀρρένων ὅπως παρετήρησαν οἱ Rayne καὶ Ingram (1927) εἶχον δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς γονιμότητος μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διαπιστωθῇ μεγαλύτερον ποσοστὸν ἀγόνων ὄρνων ὅταν ἐχρησιμοποιοῦντο τοιαῦτα ἄρρενα ἔναντι ἐκείνου τῶν ὑγείων ἀτόμων. Κατόπιν τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο συστηματικὸς πειραματισμὸς πρὸς ἔξακριβωσιν τῆς πραγματικῆς πλευρᾶς τοῦ θέματος.

Καλὴ ἡ προσπάθεια ὡς ἐκ τούτου τοῦ συγγραφῆς τοῦ εἰς τὸ Δελ-

τίον σας δημοσιευομένου σχετικοῦ ἄρθρου. Δυστυχῶς ὅμως ὁ λίαν περιορισμένος ἀριθμὸς τῶν χρησιμοποιηθέντων ἀτόμων εἰς τὸ πείραμά του δὲν ἐπιτρέπει οὐδεμίαν στατιστικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ συνεπῶς πᾶν συμπέρασμα ἐν προκειμένῳ εἶναι βεβιασμένον.

Ἡ περιπτώσις τῆς αὐξησεως τῆς ὠοπααραγωγῆς τῶν ὀρνίθων συνεπεία τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ λοφίου ἐμελετήθη ἐπίσης ὑπὸ Ἀμερικανῶν ἐρευνητῶν. Εἰς ἓν πείραμα ἀφαιρέθησαν τὰ λοφία καὶ τὰ κάλλαια ἐκ 5485 πουλάδων W. Leghorn ἡλικίας 8 ἑβδομάδων. Εὐρέθη ὅτι ἡ συνολικὴ ὠοπααραγωγή εἰς 500 ἡμέρας ζωῆς τῶν ὡς ἄνω πουλάδων ἦτο κατὰ 3 ῥά ἄνωτέρα ἐκείνης τῶν μαρτύρων. Παρ' ὅλον ὅτι ἡ διαφορὰ ἦτο λίαν μικρὰ οἱ F. Hutt καὶ K. Colle (1954), οἱ ἐκτελέσαντες τὸ πείραμα, ὑποστηρίζουν ὅτι αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀφαίρεσιν. Εἰς τὰς χαμηλὰς θερμοκρασίας τὰ ἐγχειρισθέντα πτηνὰ ὑπερέβησαν εἰς ὠοπααραγωγὴν τοὺς μάρτυρας, καὶ ἀντιθέτως συνέβη μὲ τὰς ὑψηλὰς θερμοκρασίας.

Κατὰ τοὺς ἰδίους ἐρευνητὰς ἡ ἄνωτέρα ἀπόδοσις ὀφείλεται εἰς τὴν κανονικωτέραν λήψιν τῆς τροφῆς καὶ τοῦ ὕδατος ὑπὸ τῶν ἄνευ λοφίων πουλάδων. Τὸ λοφίον ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέσον ἀναγνωρίσεως τῶν πτηνῶν μεταξύ των. Ἄνευ αὐτοῦ ὑπάρχει μικροτέρα πιθανότης ὠρισμένα ἐκ τῶν πτηνῶν νὰ ἐκδιώκωνται ὑπὸ τῶν ἄλλων καὶ συνεπῶς νὰ παρεμποδίζωνται εἰς τὴν λήψιν τροφῆς καὶ ὕδατος.

Εὐχαριστῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν

Ν. Ζέοβας

Γεωπόνος - Ζωοτέχνης

B I B Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

- 1) Heuser G. F. - Hall - G. O. - Bruckner H. J., Poultry Management (1952).
- 2) Buckner C D., Insko W.H., J. R. and J. H. Martin, (1953) Abnormal growth of wattles and testes of cockerels after removal of combs. Amer. Jour. Physiol. 103 : 647 - 650.
- 3) Marlow H. W. and Payne L. F., 1940. A hormone study of dubbed and normal cockerels. Poultry Sci. 19 : 401 - 403.
- 4) Landauer W., 1942. Experiments concerning supposed influence of cock's head appendages on size of testes. Endocrinology 31 : 78 - 83.
- 5) Lamoreux W. F. and Jones D. G., 1942. The effects of dubbing white leghorn males. Poultry Sci, 21 : 437 - 444.
- 6) Searcy G. C. and Andrews F. N., 1943. The effect of comb and wattle removal upon testicular activity on the domestic fowl. Poultry Sci, 22 : 235-241.
- 7) Jones D. G., 1944. The relationships between development of the comb body size and reproductive capacity in white Leghorn males. Thesis Cornell University.
- 8) Payne L. F. Glyde Ingram, 1927. The effect of freezing the combs of breeding males. Poultry Sci 6 : 99 - 107.
- 9) Taylor L. W., Fertility and hatchability of Chicken and Turkey Eggs.
- 10) Cole R.K. and Huff F. B., (1954). Effect of dubbing. Poultry Sci. Vol. 33 No 5